

РЕШЕНИЕ

№ 17905

гр. София, 01.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 28 СЪСТАВ, в публично заседание на първи ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **АНДРЕЙ КР. ГЕОРГИЕВ**

при участието на секретаря Диана Г. Димитрова
като разгледа докладваното от **АНДРЕЙ КР. ГЕОРГИЕВ** Гражданско дело № 20221110109080 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 235 ГПК.

Образувано е по искова молба на „Топлофикация София“ ЕАД срещу М. И. И., с която са предявени претенции за признаване за установено по отношение на ответницата, че дължи на дружеството следните суми – 115,51 лева за доставена за периода от месец май 2017 г. до месец ноември 2017 г. до топлоснабден имот с адрес С., район „С.“, ул. ***-та, № **, топлинна енергия, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 10.08.2021 г., до окончателното плащане; 29,48 лева – лихва за забава за плащане на посочената по-горе сума за периода от 15.09.2018 г. до 20.04.2021 г. – вземания по заповед за изпълнение, издадена по частно гражданско дело № 46744/2021 г. по описа на Софийския районен съд, 28. състав.

В исковата молба се излагат твърдения, че ответниците били „клиенти на топлинна енергия“, тъй като били собственици или титуляри на вещно право на ползване на топлоснабдения имот, и били длъжни да заплащат доставената до имота им топлинна енергия съгласно чл. 153, ал. 1 от Закона за енергетиката (ЗЕ). Излагат се доводи, че падежът на задълженията бил определен в публикувани от дружеството общи условия, които съгласно чл. 150 ЗЕ ставали задължителни за клиентите след одобрението им от Комисията за енергийно и водно регулиране и публикуване в един ежедневник. Сочи се, че в общите условия на дружеството от 2016 г. падежът на задълженията бил определен на 45-ия ден след края на месеца, за който се дължат. Излагат се доводи, че освен прогнозни месечни сметки за потреблението на топлинна енергия, в края на всеки отоплителен период (месец май на съответната година) са изготвяни изравнителни сметки за съответната година от ищеца. Претендират се разноски.

В законоустановения срок е подаден отговор от ответника – М. И. И., с който предявеният иск се оспорва като неоснователен. Поддържа се, че вземанията са погасени с изтичане на 3-годишна давност преди образуване на заповедното дело.

Като разгледа доказателствата по делото с оглед твърденията и възраженията на страните, съдът намира следното от фактическа и правна страна:

Претенцията на ищеца – „Топлофикация София“ ЕАД, е заявена пред съда със заявление за издаване на заповед за изпълнение от 10.08.2021 г. Периодът, за който се претендира вземане за главница е до края на месец ноември 2017 г.

Давността за вземанията тече съгласно чл. 114, ал. 1 ЗЗД от падежа им, който съгласно чл. 33, ал. 1 от служебно известните на съда Общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Топлофикация София“ ЕАД на клиенти в град София, одобрени с Решение на ДКЕВР № ОУ-1/27.06.2016 г., публикувани във вестник “19 минути” и във вестник „Монитор“ на 11.07.2016 г., в сила според клаузите си от 10.08.2016 г., е на 45-ия ден след края на периода, за който се издават ежемесечните фактури. За последната фактура за ноември 2017 г. този падеж следователно е настъпил на 15 януари 2018 г. и оттогава е започнал да тече давностният срок.

Съгласно Тълкувателно решение № 3/2011 г. на ОСГТК на ВКС за пероидичните вземания, вземанията за сметки за вода, ток, парно и подобни представляват „периодични плащания“ по смисъла на чл. 111, б. „в“ ЗЗД и се погасяват с изтичане на 3-годишен давностен срок.

Давностният срок за вземанията по делото не е бил изтекъл към 13.03.2020 г., поради което е спрял да тече за 69 дена съгласно чл. 3, т. 2 ЗМДВИППП и § 13 ЗИДЗЗДр (обн., ДВ, бр. 44/2020 г.) за периода от 13.03.2020 г. до 21.05.2020 г. включително, т.е. давностният срок, започнал да тече на 15 януари 2018 г. е изтекъл на 25 март 2021 г.

Давността не е била спряна или прекъсната, поради което главният иск, предявен на 10.08.2021 г. за заплащане на цена за топлинна енергия следва да се отхвърли като погасен по давност.

Съгласно чл. 119 ЗЗД с изтичане на давностния срок за вземането за главница се е погасила и претенцията на ищеца за лихва, която също следва да се отхвърли.

Относно разноските:

Право на разноски на основание чл. 78, ал. 1 ЗЗД има ответницата, но тъй като не е сторила такива, които вече не са поети от ищеца, разноски не следва да се присъждат.

Така мотивиран, Софийският районен съд, 28. състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Топлофикация София“ ЕАД искове за установяване по отношение на **М. И. И.**, с ЕГН: *****, и адрес: София, район „Слатина“, ул. „515-та“, № 23, че дължи на „Топлофикация София“ ЕАД, с ЕИК: 831609046, и адрес: София, ул. „Ястребец“, № 23б, сумите от **115,51 лева** (сто и петнадесет лева и 51 ст.) – цена за доставена за периода от месец май 2017 г. до месец ноември 2017 г. до топлоснабден имот с адрес С., район „С.“, ул. ***-та, № **, топлинна енергия, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 10.08.2021 г., до окончателното плащане, и **29,48 лева** (двадесет и девет лева и 48 ст.) – лихва за забава за плащане на посочената по-горе сума за периода от 15.09.2018 г. до 20.04.2021 г. – вземания по заповед за изпълнение, издадена по частно гражданско дело № 46744/2021 г. по описа на Софийския районен съд, 28. състав.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от получаване на препис от страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____